

FARKAS GÁBOR
Harmadnapon

*a tér szükséges alkalmatlansága
magukra hagyott szögek a kereszten
a folyosón égve felejtett lámpa
fénye penge-éles, fénye kegyetlen*

*ahogy meg van írva, bevégeztetett
a folyosón éjjel magányát őrző fény
ahogy ő leírta, ma ontják véremet
ma töviskorona szögesdrót önkény*

*a fény betekint a véres akolba
a szűz mellén nyugtatja a kisedet
állatok között ahogy meg van írva*

*a Golgotán krisztustalan fakereszt
a feltámadás biblikus magánya
mert megadatott és Mennybe vétetett*

Újhold

*Nem kezdekem azzal: mindenre emlékezem –
alku csak bennem az ihlet s írni engedem.
Visszafelé minden ugyanazt jelenti:
múltat idézni reménytelen.*

*A jelszavak, a tervek, az üres szólamok,
a hajlongó ünnepek, álinformációk,
a beletörődés sávja: egyetértés –
mindenki része a semminek.*

*Összegyűrt lap bennünk a hanyatlás bánata,
hitélt veszített, visszafojtott ámulat:
itt élünk és nem lehetünk próféták,
a senkik is elveszthetik arcukat.*

*Nem kezdekem azzal: mindenre emlékezem –
enyészet, teremtés, bizonyosság – válasz
lehetsz-e: miért nehéz a kráter peremén
itt, most – nem akkor – jól szólni s persze igazat.*